

4. Ved betalingsoverenskomsten er der iøvrigt fastsat nærmere regler for den multilaterale clearing mellem deltagerlandene. Til banken for internationale betalinger i Basel, der skal fungere som kompensationsagent for Pariserorganisationen, skal deltagerlandenes centralbanker give meddelelse om kontostillingen ved udgangen af hver måned for samtlige betalingsmellemværender med de andre deltagende landes centralbanker. På basis af en sammenligning mellem de i to på hinanden følgende måneder oplyste saldi konstaterer agenten det underskud, som i månedens løb er opstået mellem hvert par deltagende lande. Agenten har ret og pligt til at foretage sådanne flersidige modregninger af saldiene på landenes betalingsbalancer, som alene medfører en nedbringelse af de i kompensationerne inddragne saldi. Disse kompensationer, der benævnes „kompensationer af første kategori“, kræver ingen forudgående bemyndigelse fra de enkelte lande. Clearingen skal foretages således, at den giver det for samtlige deltagende lande maksimale resultat.

Overenskomsten indeholder dog bestemmelser, hvorefter beløb, der er nødvendige som arbejdsreserve, ikke inddrages under kompensationerne, ligesom der findes hjemmel for at undtage visse andre saldi. Det kan således nævnes, at der mellem den danske og den britiske regering er truffet aftale om at overføre 440 mill. kr. til en særlig konto, som ikke skal inddrages under det intereuropæiske kompensationssystem. Samtidig er det aftalt, at der fra dansk side ved overførsel af eventuelle tilgodehaverer fra den løbende konto vil kunne afdrages på denne gæld.

Udover kompensationerne af første kategori kan agenten imidlertid stille forslag til de deltagende lande om gennemførelse af kompensationer af anden kategori, d. v. s. sådanne kompensationer, der medfører en forøgelse af een eller flere af saldiene eller oprettelse af en ny saldo.

Ved disse kompensationer, der forudsætter samtykke fra de i kompensationen inddragne lande, skal agenten navnlig tilsigte at undgå, at saldi kommer til at overstige de i betalingsoverenskomsten fastsatte kreditgrænser, og således søge at forhindre, at der bliver rejst krav om betaling i guld eller dollars mellem de pågældende lande.

Iøvrigt gives der i overenskomsten nærmere regler for de betingelser, på hvilke de europæiske kreditorlande skal stille den ovenfor omtalte indirekte hjælp til rådighed for de europæiske debitorlande. Det bestemmes således, at hjælpen, såfremt andet ikke aftales mellem parterne, skal stilles til rådighed i kreditorlandets valuta, samt at hjælpen skal ydes i form af en trækingsret, der af agenten kan anvendes til modregning mod sådanne saldi i kreditorlandenes favør, som opstår i løbet af tidsrummet indtil juli 1949.

Endelig indeholder overenskomsten definitions-, ikrafttrædelses- og opsigelsesbestemmelser. I henhold til disse bestemmelser skal overenskomsten træde endelig i kraft, når alle lande har deponeret deres ratifikationsinstrumenter, og udløbe, når kompensationerne for juni måned 1949 har fundet sted.

Iøvrigt skal man tillade sig at henvise til det ad spørgsmål 14 oplyste.